

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Nyári táncverseny a ligetben*

Forrás: *8 órai ujság*

Bn

(Hely)

1923. 7. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Osztályozás

Tárgy

793.3

Hely

Idő

"1923"

Személy

Nyári táncverseny a ligetben.

Küzdelem a shimmyzók derby-szalagjáért. — Zsüri: a három grácia.

— Saját tudósítónktól. —

Ole! plakátok hirdették napok óta a Ligetben, hogy a Táncpalotában szerdán este táncverseny lesz. Egyszer már irtunk arról, hogy külföldi mintára Pesten is megkezdik a távolsági táncversenyeket, kimentünk hát a Táncpalotába, hogy ott legyünk a nagy eseménynél. Ezuttal azonban nem távolságra, időre és kitartásra ment a mérkőzés, hanem csak szépen hellelt táncolni. A shimmy, tango és valcer kifinomított és komplikált figurái kerültek bemutatásra, a párok bizonyára régen készültek erre a versenyre, mert — kellő szakkifejezéssel élve — „*valamennyien fit kondícióban álltak a starthoz.*”

Éjfél felé érkezünk ki a Ligetbe, az Angol-park bejáratánál didergő jegyszédők bokáznak a hideg júliusi éjszakában. A park is tele van a verseny plakátjaival, melyeken hatalmas betűk hirdetik, hogy a verseny zsürije: a három grácia, a Fővárosi Operettszínház „Három grácia” című operettjének három főszereplője. A három grácia közül kettő el is jött, komolyan és lelkiismeretesen jegyzik a zsüri-asztalnál a benevező párokat. Mellettük a zsüri férfitagjai ülnek: két ismert és kitűnő színész, az asztalfőn az elnök, előkelő és népszerű bank-kapacitás, aki fiatalos kedvvel és ambícióval vállalko-

zott ere a szokatlan feladatra. Előtte hever az asztalon a benevezettek névsora és egy hatalmas elnöki csengő is rendelkezésére áll, melyet minduntalan megkondít. A zene szól, a hatalmas terem oldalfolyosói és emeleti páholsora lassanként megtelnek, a páholyokban több ismert színész, színésznő és újságíró tűnik fel. Lenn a terem közepén halkán keringenek a párok, folyik a training az utolsó pillanatig. A táncosok már a startszámot viselik a karjukon és vágyakozva nézik a zsüri-asztalon kiállított érmeket. Két kékszalagos arany-érem hever ott „Táncpalota-derby” felirással, továbbá két ezüst és két bronz-érem a második és harmadik díj nyertes párhoz. Végre minden rendben van, az ivatek lezárják, a nevezések megtörténtek, huszonegy pár izgatottan figyel az asztaloknál, kiket szólítanak először. A csengő harsányan hirdeti a startot, a zene erősütemű shimmyt kezd és az elnök három párt szólít a porondra. A gráciák kedvesen figyelnek, a két zsüri-ző színész komolyan jegyzi a pontokat, egyáltalában hallatlan komolyan veszi mindenki a versenyt, a legkomolyabban maguk a versenyzők.

Elnézzük a karzatról a párokat, amint harmasával rendre áttáncolják a pályát. Az arcukra van írva, milyen fontos nekik a mérkőzés, a hölgyek kiérett zavarattal, de meglepő összetanúltsággal keringenek lovagjaikkal, akik mindig a zsüri-asztal közelébe kormányozzák a táncot. Különösen az egyik pár, a huszonegyes számú, ügyes ebben. Az elnök csillogó monoklin nézi

őket, az egyik színész helyeslően bólogat. A publikum ezt biztató jelnek veszi és az asztaltársaság, akikhez lecsöngetés után visszatérnek, már előlegezi nekik a győztes ünnepelést. Elnézzük a párokat és valósággal megható látvány ez a sok ambiciózus fiatal lány, kedvesek, egyszerűek és igazán a legjobb igyekezettel küzdenek a babérrért. Kik lehetnek vajjon? Bapokban, üzletben, kalapos- és szabóműhelyekben bizonytalán találkoztunk velük, napközben mind dolgozik és este komoly szzenvedéllyel forog a Táncpalota parkettjén, megfürödve a nyilvánosság ünnepelő verőfényében.

Lassanként elfognak a tűnások, a zsüri három kiválasztott párt szólít a döntőbe. Az izgalom tetőpontra hág, biztató kiáltások hallatszanak, nagy pártja van a huszonegyes párnak, ki is tesznek

magukért alaposan. A férfi kigyózó figurákat vág ki és csak mi, objektív karzati publikum vesszük észre, hogy ez nem tesz ki a zsürinek. Kezdünk komolyan drukkolni a huszonegyesért.

Aztán újra harsány csöngetés, a zsüri ötperces megbeszélésre vonul vissza. A közönség türelme azonban fogytán van, ő már döntött. Huszonegyes! Huszonegyes! — hangzik dörgő kórusban, mire az elnök kidugja fejét az egyik páholyból, ahol a tanácskozás folyik és erélyesen rákiált az éljenzőkre:

— Nem hagyjuk magunkat befolyásolni.

Persze derűtség támad a teremben, amit aztán nagy méltatlankodás vált fel, mikor kihirdetik az eredményt. A huszonegyes pár a második díjat kapta csak, az első díj az egyes számú páré lett, a harmadik a huszasé.

— Óvás! Óvás! — harsogják felháborodott férfi és női hangok és a zsufolt asz-

taloknál, páholyokban, oldalfolyosókon, még a zenekarban is heves kifakadások hallatszanak a döntés ellen. Az egyes számú pár azonban már feltűzte a kékszalagos derby-érmet és a huszonegyes is hosszas unszolásra, sértődötten, de mégis csak átveszi a második díjat.

— Jobb ma egy ezüst, mint tegnap két arany, — jegyzi meg az egyik táncos-habitű és elmagyarázza, hogy a huszonegyes pár már két versenyben nyert első aranyérmet, illik, hogy egyszer más is jusson derby-szalaghoz.

Erre aztán lenyugodnak a kedélyek és a két gráciát percekig ünneplik, mikor elhagyják a zsüri-asztalt.

Hálás ez a pesti közönség nagyon is hallatlanul tud örülni az apró örömöknek. Holnap nem lesz táncverseny, de a győztes pár édes boldogsággal bizonytalán ott fog keringeni újra a tömegben, büszkén hordva a derby-szalagot a többi nyertlen táncos-pár irigykedő bosszuságára.